

En Roc de Copons

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia

Coordenades:

Latitud: 41.63652

Longitud: 1.51869

UTM Est (X): 376624

UTM Nord (Y): 4610480

Classificació

Número de fitxa 08071 - 181

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Tradició oral

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Científic

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Data de registre de la fitxa: dj., 19/06/2014 - 02:00

Descripció

"Fa molts anys, a la vida de Copons hi vivia en Roc Paraire, un noi molt trempat i atrevit, i el seu germà en Peret, més aviat espantadís. Tots dos feien de pagesos. En Roc era el germà gran i, tot i que treballava la terra obeint el seu pare, no li agradava gens llaurar els trossos amb la muda de sol a sol. A vegades sentia explicar al seu pare que en Ramon, el fadrí de la casa, havia marxat molt lluny, a les Castelles a fer fortuna; mai més no havia tornat. Aquest era un moment dolorós per la família, per això quan se'n parlava a casa es feia sempre un silenci. Una nit d'estiu en Roc Paraire no podia dormir de tanta calor i es llevà. Aleshores se li acudí que ell també podria fer el seu propi negoci. Va pensar que comprar teixits i portar-los a vendre a

llocs desconeguts era una aventura que il·lusionava. Copons era un lloc de pas, sempre veia gent que viatjava i a voltes hi parlava. Li explicaven històries de terres llunyanes. L'endemà va córrer a explicar a la mare i després al pare la seva pensada. La mare va tenir un gran disgust: -Fill meu, que et falta a casa? El pare el va animar: -Aquí sempre hi tindràs casa teva. Tu ets jove, tira endavant! En Roc, amb les poques lliures que tenia i amb algunes més que li va donar el pare, va comprar a Barcelona uns mocadors virolats, també sabates i espadnyes a Igualada. I aleshores, camina que caminaràs, va marxar amb la mula carregada per anar venent durant el trajecte. Va ser el primer viatge. Van passar mesos i mesos. Va passar un any. Un bon dia va tornar en Roc a casa, els pares i el germà el van rebre amb els braços oberts. Ell els explicà que havia venut tota la mercaderia que portava. Havia anat cap a unes terres del nord, a Sant Sebastià. Allà ja hi havia fet clients que li havien encomanat molt més gènere. Havia guanyat qui sap les lliures i en va donar una part als seus pares. Tan bon punt va sentir això en Peret, va dir que també volia acompanyar-lo. Avesat com estava a la misèria mai havia vist tants diners. Ell feia temps que s'havia casat i ben just podia viure del seu treball. Per començar el segon viatge van preparar teixits de llana i cotó, barrets i roba d'estampats preciosos. Ara van contractar una companyia de traginers per fer el transport. En Roc, arriscat com era, volia oferir més productes i anar cap altres territoris. En Peret es va acomiadar de la seva esposa Maria, que es va quedar molt trista i compungida. Van tornar a passar mesos i mesos. Finalment arribaren els dos fills de cal Paraire. Ara ja molts dels veïns van voler saber com els havia anat. Estaven contents, els negocis els sortien molt bé a les terres de Castella. En Roc i en Peret venien acompanyats d'una jove molt eixerida, era la Juana, la promesa d'en Roc, i del seu germà Luís. Havien conegut la família García a Segòvia i ja hi havia obert una botiga. Aquest cop retornaven carregats de cuir, llana i cereals. Tots els parents van estar molt orgullosos dels dos germans. La Maria, l'esposa d'en Peret, estava en estat de bona esperança i li faltaven pocs dies per complir. Ben aviat en Roc Paraire i la Juana García van decidir casar-se a l'església de Copons. El mateix dia de la boda va arribar casulament l'oncle Ramon, després de molts anys de no veure'l. Hi hagué plors d'emoció, abraçades i petons. Mossèn Josep va beneir la parella. Van fer una gran festa. En Roc va decidir fer una donació al mossèn per arranjar l'església de Santa Maria de Copons.

Observacions:

Cont. Descripció: Per al tercer viatge ja s'hi van afegir molts coponencs. El poble i els habitants estaven canviant. En Roc i en Peret van destinar marxants a Sant Sebastià i a Segòvia per continuar els negocis. Ells dos van dirigir-se cap al sud, Andalusia; calia obrir nous mercats. Havien preparat tot un carregament de puntes de coixí, blondes i cintes de seda. Farien arribar el carregament per mitjà dels Llogaters de Mules de Barcelona. Allí hi havia molts tractes a fer i molt terreny per córrer. Així, durant anys i anys, els dos germans de cal Paraire van viatjar i tractar amb teixits, roba i altres articles. Aquella primera aventura d'en Roc, d'una nit d'estiu, s'havia convertit en una gran empresa on hi participaven molts coponencs. Van arribar a tenir botigues regentades pels seus fills a diferents llocs d'Espanya. En Roc i en Peret, ja grans, van establir-se de nou al carrer de Dalt del seu estimat Copons".

Història

La història fa referència a la vida d'un dels negociants de Copons que durant el segle XVIII comerciaren amb diferents regions de la península.

Bibliografia

<http://www.altaanoia.info/cat/Histories-del-Territori/En-Roc-de-Copons>